

'MARIA Boodschap'

Kerkblad Maria Koningin Geloofsgemeenschap Baarn,
behorend tot de HH. Martha & Maria Parochie

OKTOBER 2019

60 JAAR MARIA KONINGINKERK

Colofon

Noodsituatie:

Voor dringend geestelijke hulp
T: 035-6035518

Adres:

Geloofsgemeenschap Maria Koningin
Maatkampweg 18, 3742 XM Baarn
T: 035-5413470 E: mkp@hetnet.nl
W: www.mariakoninginkerkbaarn.nl

Secretariaat

Woensdags geopend van 9.30-11.30 u.
zij-ingang kerk gelegen aan de Bremstraat

Bankrekeningnummers en kerkbijdrage:

ING: NL53 INGB 0000 20 87 80, of
Rabo: NL16 RABO 0304701599,
t.n.v. Martha & Maria-Maria Koningin,
Baarn.

Reserveringen kerkrumtes:

T: 035 54 13 956
E-mail: nico.vanderkuijl@ziggo.nl

Redactie:

Jan Moonen, Gerda Vesters, Philip Witte
Kopij naar Gerda Vesters,
T: 035-5412177 M: 06-53548260
E: gerdavesters19@kpnmail.nl
Inleveren kopij: zie pagina 2

Pastorale Bezoekers Maria Koningin

Tilly Jongmans T: 035 - 53 82 422
Anneke van Kuik T: 035 - 54 17 476
Aat Potveer T: 035 - 54 11 001
Riet van Wanrooij T: 035 - 54 17 556

Vervoer nodig om naar de kerk te gaan ?

Dan kunt u bellen naar:

Wim Jongmans T: 035 - 53 82 422
Lucie Voerman T: 035 - 54 22 667
Gerda Vesters T: 035 - 54 12 177
Riet v. Wanrooij T: 035 - 54 17 556
Willemien Witte T: 035 - 54 12 800

Vieringen Oktober 2019 10.30u tenzij anders vermeld

06 okt 27ste z.d.h.jr. Euch. viering,
Maria Koninginkerk en Kerkkoor
bestaan resp. 60 jaar en 40 jaar
voorganger: Frans Zwarts, met ge-
legenheidskoor o.l.v. Reeuwert
Tromp en Hans Verburg; *Hab. 1, 2-3+2,*
2-4; 2 Tim. 1, 6-8 + 13-14; Lucas 17, 5-10

13 okt 28ste z.d.h.jr. Communieviering
voorganger: Frans Overbeek
2 Kon. 5, 14-17; 2 Tim. 2, 8-13; Lucas 17, 11-19;

20 okt 29ste z.d.h.jr. Communieviering
Voorganger: Sjef van Dijk
extra collecte Missiezondag
Ex. 17, 8-13; 2 Tim. 3, 14-4, 2; Lucas 18, 1-8;

27 okt 30ste z.d.h.jr. Communieviering
Voorgangers: Tilly Jongmans en
Annelies v.d. Molen; *Sir. 35, 12-14 + 16-18;*
2 Tim. 4, 6-8 + 16-18; Lucas 18, 9-14

Zaterdag, 02 nov 19.30u
Allerzielen Gebedsviering,
voorganger: Veronica Selleger,

03 nov 10.00 u in de Paaskerk
Oec. Vriendschapsviering
voorgangers: Ds. Marleen Kool en
Cecile Maagdenberg met Gele-
genheidskoor o.l.v. Kees de Bruijn
Wijshheid 11, 23-12, 2; 2 Tess 1, 11-2,2; Lucas 19, 1-10

'Maria Boodschap' november
2019 verschijnt rond 01 nov 2019.
Kopij blad Maria Boodsch. vòòr
16 okt. 2019 in Word per E. naar:

gerdavesters19@kpnmail.nl

T: 035 - 54 12 177

M: 06-53548260

De inhoud van dit oktober nummer:

- I. Onderaan deze pagina opent Wim Jongmans met een mededeling betr. de uitnodiging voor ons 60-jarig jubileum. Tevens een beschrijving van de omslag.
- II. Op pg 4 begint deze Maria Boodschap met een inleiding van uw redactie n.a.v. de brief van Kardinaal Eijk over de Eucharistie. Dit hoofdstuk bevat 5 onderdelen.
- III. Gaat over de cursus Uitvaarten en over de vieringen op 02 november: Allerzielen en 03 november de Vriendschapsviering in de Paaskerk
- IV. Het was een drukke avond, 12 september. Na een lange tijd weer een bijeenkomst van de Maria Koningin Raad. Gerda Vesters doet hiervan verslag, aangevuld door Wim Jongmans.
- V. INLIA, (*zet zich in voor de vluchtelingen*) nodigt u uit om in Amersfoort hierover in gesprek te gaan o.l.v. de dochter van Desmond Tuto.
- VI. Raad van Kerken Baarn.
- VII. De agenda voor de komende maand oktober.

UITNODIGING

door Wim Jongmans

Bij deze Maria Boodschap ontvangt U twee uitnodigingen voor het jubileumfeest op zondag 6 oktober: één voor uzelf/gezin en één om nog iemand uit te nodigen, want op ons feest is iedereen welkom.

Een feestelijke omslag dit keer. 60 jaar Maria Koningin kerk in Baarn is niet niks. Nadat pastor Saelman op 17 maart 1992 plotseling was overleden kregen we (door bemiddeling van Frans Zwarts) via pastoraal werkster, Ineke Popma, ondersteuning hoe verder. Zo ontstonden er naast bestuur groepen als lekenvoorgangers, lectoren, kosters en redactie. Het koor dat ook jubileert -maar dat feest wordt in november gevierd-, bestond al onder pastor Saelman. Daarom leek het de redactie wel leuk om eens aandacht te schenken aan de vice-voorzitters vanaf 1992. Op Lucien Ponsioen na, hebben we fotootjes weten te bemachtigen en die in de bloemetjes gezet. In de zeepbel moeten we maar Lucien visualiseren.

I. Kerk in het Nieuws

De Eucharistie (weer) beleven als het kloppend hart van het geloofsleven.

Augustus 2019:

Pastorale brief bij gelegenheid van het 'Jaar van de Eucharistie'

Van: 1^e Zondag v/d advent 2019 t/m Christus Koning van het Heelal 2020

Ten geleide, door de redactie

Het belangrijkste onderwerp van deze Maria Boodschap-aflevering is uiteraard het inmiddels bij de meeste mensen bekende hoofdstuk 2.7 van de brief over de Eucharistie van kardinaal Willem Jacobus Eijk, getiteld: 'De verhouding tussen het aantal Eucharistievieringen en het aantal Woord- en Communievieringen'. Wij hebben dit deel van de brief in ons blad opgenomen, omdat wij vonden, dat elke parochiaan het recht heeft daarvan kennis te nemen. Het is duidelijk, dat de kardinaal dit schreef vanuit een diepe bezorgdheid over de voortgang van een centraal gebeuren in ons geloofsleven. Het zal na lezing ervan ook duidelijk zijn, dat bisschop Eijk een andere benadering van de Eucharistie- en Communieviering voorstaat, dan wij, gelovige kerkleden, ervaren. Om het parochiebestuur niet in de wielen te rijden, geven wij geen commentaar op de brief. Wel hebben we een wat badinerend en gematigd commentaar opgenomen van Stijn Fens in Trouw van 24 – 8 – 2019.

Om een tegenwicht te bieden tot het bovengenoemde schrijven van bisschop Eijk, hebben wij ook een drietal berichten opgenomen, die een minder formeel en meer inhoudelijk en bezielend geluid laten horen over wat christen zijn in deze tijd kan inhouden.

- ✚ Het is een schrijven van Erik Borgman over: 'Hedendaags leven ontmoet christelijke spiritualiteit'.
- ✚ Als tweede plaatsen we een samenvatting van de overweging die Cor van der Sluis heeft uitgesproken in de viering van 08 september 2019.
- ✚ Het derde bericht is een deel van een artikel van Leo Fijen uit het parochieblad 'Martha en Maria' sept/okt. Het heet: 'Stilte van Taizé. Maar het is zeer de moeite waard om ook nog eens het hele artikel te lezen.

Tenslotte zou Philip Witte zijn laatste artikel over de geschiedenis van kerk in deze tijd schrijven, maar vanwege het gebrek aan ruimte komt dat in het novembernummer.

a) **2.7 De verhouding tussen het aantal Eucharistievieringen en het aantal Woord- en Communievieringen:**

Het Jaar van de Eucharistie leent zich ook voor een bezinning op de verhouding tussen het aantal Eucharistievieringen en het aantal Woord- en Communievieringen. De Woord- en Communieviering in haar huidige vorm kan in parochiekerken de Eucharistieviering niet blijvend vervangen. In de Woorden Communieviering wordt weliswaar uit de Schrift gelezen en kan men de Heer ontmoeten en zich met Hem verenigen door de vrucht van de Eucharistieviering te ontvangen, maar ontmoet men niet de Heer in de tegenwoordig stelling van zijn lijden, kruisdood en verrijzenis in de viering van dit sacrament, dat wil zeggen in de viering van het paasmysterie.

Sinds de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw zijn in vrijwel alle parochies van ons aartsbisdom de Woord- en Communievieringen een steeds groter onderdeel van het liturgisch aanbod geworden. De uitzondering is op veel plaatsen regel geworden; dat wat bedoeld was en is als een oplossing voor een noodsituatie (als een priester onverwacht uitvalt), is tot één van de vaste, ruim van te voren ingeplande, varianten van vieren geworden. Veel gelovigen kennen daardoor niet of nauwelijks meer het hiervoor genoemde wezenlijke onderscheid tussen een Eucharistieviering en een Woord- en Communieviering.

Eind 2018 heeft de Nationale Raad voor Liturgie de Liturgische handreiking *Zondagsviering bij afwezigheid van een priester*²⁶ uitgebracht. Deze handreiking voorziet in de mogelijkheid van een Woord- en Communieviering, maar dan in de vorm van een noodoplossing, wanneer voor een geplande Eucharistieviering door onvoorziene omstandigheden plotseling geen priester beschikbaar blijkt te zijn, zoals boven geschetst. Dan kan volgens genoemde handreiking een Woord- en Communieviering plaatsvinden, maar volgens een korte ritus, niet in de vorm waarin die in de meeste van onze parochies voorkomt en waar de lengte van een Woord- en Communieviering die van een Eucharistieviering benadert.

²⁶ Nationale Raad voor Liturgie, *Zondagsviering bij afwezigheid van een priester*: een algemeen kader en liturgische vormgeving, 's-Hertogenbosch, 2018.

Over de implementatie van de Liturgische handreiking *Zondagsviering bij afwezigheid van een priester* in het aartsbisdom zullen eerst het Metropolitaan Kapittel en de Priesterraad worden geconsulteerd. Deze implementatie zal in het aartsbisdom geleidelijk plaatsvinden. Overigens zien we een spontane ontwikkeling waardoor de richtlijnen voor de Woord- en Communievieringen uit de Liturgische handreiking als het ware al vanzelf geïmplementeerd worden. Want het aantal Woord- en Communievieringen is in de laatste jaren sterk aan het dalen doordat veel kerken gesloten zijn, waardoor er minder behoefte aan is.

Voor het sluiten van kerkgebouwen zijn er financiële criteria. De parochie moet de kosten voor het onderhoud en eventuele restauratie van kerkgebouwen structureel kunnen opbrengen. Daarnaast zijn er pastoraal-liturgische criteria voor de sluiting van kerkgebouwen: het geringe aantal kerkgangers, het gebrek aan vrijwilligers of hun hoge leeftijd waardoor valt te voorzien dat zij niet al te lang meer actief kunnen zijn. *Onder deze pastoraal-liturgische criteria valt ook de frequentie waarmee in een kerk Eucharistie kan worden gevierd. Wanneer deze frequentie heel laag is, kan dat ook een reden zijn om kerksluiting te overwegen. Hierbij moet ook de zondagsplicht worden verdisconteerd, die in het eerste hoofdstuk al is*

genoemd: elke katholiek is in principe verplicht en moet ook in de gelegenheid worden gesteld om op zondagen en op andere verplichte feestdagen deel te nemen aan de Eucharistieviering, de oorsprong en het hoogtepunt van het christelijk leven.

Bovendien heeft een groeiend aantal pastoraal werk(st)ers het verlangen zich in de parochies te wijden aan catechese, diaconie en opbouwwerk, in plaats van voor te gaan in liturgische vieringen.

Het streven moet zijn om parochianen zoveel mogelijk te laten deelnemen aan Eucharistievieringen. Wanneer in een kerk op een zondag geen Eucharistie kan worden gevierd, dan kan dat een reden zijn om die kerk op de desbetreffende zondag te sluiten en de leden van de desbetreffende geloofsgemeenschap ertoe te bewegen naar een andere kerk in de buurt te gaan waar wel Eucharistie wordt gevierd.

Het is dan zaak de leden van de werkgroep of koren en andere vrijwilligers van de geloofsgemeenschap waarvan de kerk die zondag gesloten is, een actieve rol te geven als misdienaar/acoliet en lector of anderszins in de Eucharistieviering die in de naburige kerk zal plaatsvinden.

b) Trouw 24-08-2019, Column Stijn Fens

Nood breekt wet

Ik heb er dit keer niet veel aan gedaan, maar afgelopen dinsdag was het weer Wereldmuggendag. Twee dagen later werd, ook wereldwijd, de Dag van de Tandenfee gevierd. Op 28 augustus is het weer Lees Stripboeken in het Openbaar Dag, terwijl het de hele volgende week Wereld

Waterweek is. Zo is er altijd wel wat.

Dan heb ik het nog niet eens over al die speciale 'jaren'. Zo was 1979 het Internationaal Jaar van het Kind en 2007 dat van de Dolfijn. Zo'n jaar is bedoeld om een bepaalde categorie mens, of een dier, die het niet gemakkelijk heeft, wat extra zorg en aandacht te geven. Steeds vaker wordt een wat breder thema gekozen: woestijnen, bossen, rijst, de dialoog tussen beschavingen en in 2012 was het in Nederland het Jaar van de Honingbij.

Jaar van de Eucharistie

Het aartsbisdom Utrecht heeft onlangs een Jaar van de Eucharistie afgekondigd, dat zal beginnen op 1 december 2019, de eerste zondag van de Advent. Met die eucharistie gaat het niet goed in het aartsbisdom. Het is nog niet zo erg als met de honingbij, maar de situatie lijkt allerm minst rooskleurig. Terwijl de wolf sluipenderwijs weer bezit neemt van de Veluwe, verdwijnt de aloude mis langzaam maar zeker uit het zicht. Oorzaak: verlies van biotoop en een teruglopende populatie van priesters.

Om dat Jaar van de Eucharistie onder de aandacht van de gelovigen te brengen, heeft kardinaal Wim Eijk, aartsbisschop van Utrecht, een pastorale (herderlijke) brief geschreven. De brief, met de nogal omslachtige titel 'De Eucharistie (weer) beleven als het kloppend hart van het geloofsleven', is een lofzang op diezelfde eucharistie.

Eijk herinnert de lezer eraan dat Jezus tijdens het Laatste Avondmaal het eucharistisch offer van Zijn Lichaam en Bloed heeft ingesteld. Deelnemen aan een eucharistieviering en het ontvangen van de communie, betekent "naast het delen in Christus' verrijzenis ook het delen in zijn lijden en sterven, dus zijn offer".

Te weinig priesters

Tijdens de consecratie – het belangrijkste moment tijdens een eucharistieviering – veranderen brood en wijn in het lichaam en bloed van Christus. Niet onbelangrijk: hiervoor is een priester nodig. Hij vertegenwoordigt krachtens zijn wijding Christus 'in persoon'. En van die priesters zijn er in het aartsbisdom Utrecht en in de rest van Nederland eenvoudigweg te weinig.

Een oplossing werd, ook in het aartsbisdom, gevonden in de Woord- en Communievieringen. Tijdens zo'n viering worden, vaak onder leiding van een gewone gelovige, eerder door een priester geconsacreerde hosties uitgedeeld. Het is een surrogaat, maar beter dan niets. Nood breekt wet. Het lijkt er sterk op dat Eijk van die Woord- en Communievieringen af wil. Die zijn slechts bedoeld als noodoplossing bij onverwachte afwezigheid van een priester, schrijft hij. Na al die, terechte, mooie woorden over de eucharistie als hoogtepunt van het geloofsleven, komt hier de kerkpolitiek om de hoek kijken. Volgens Eijk lijken de Woord- en Communievieringen en Eucharistievieringen te veel op elkaar, hetgeen zorgt voor verwarring en daar heeft hij, zoals u wellicht weet, een hekel aan.

Amazonegebied

Ik dacht aan al die aardige gelovigen van het aartsbisdom Utrecht. Hun kerken worden gesloten, hun pastoor zien ze ook niet meer zo vaak en nu dreigen ook de Woord- en Communievieringen steeds verder te worden ingeperkt. "Als je een eucharistieviering wilt bijwonen, ga je maar naar een kerk verderop waar wel een priester de mis opdraagt", krijgen ze soms te horen. "In het Amazonegebied hebben ze het nog veel zwaarder."

In oktober is er een bisschoppensynode in Rome over het Amazonegebied. Dat kampt met een nog veel groter priestertekort. Sommige bisschoppen daar pleiten er al een tijdlang bij de paus voor om getrouwde mannen tot priester te mogen wijden, zodat de eucharistie daar op meer plekken kan worden gevierd.

Nood breekt wet.

Als je als bisschop wilt dat de eucharistie weer het kloppend hart van het geloofsleven in jouw bisdom wordt, kun je een brief schrijven met alles er op en eraan, met loftuitingen, en met puntjes op de i. Je zou je daarnaast ook bij die bisschoppen uit het Amazonegebied kunnen aansluiten. Dat lijkt me nou heel pastoraal.

Trouw-redacteur Stijn Fens volgt de katholieke kerk al decennia op de voet en schrijft columns over het geloof en zijn persoonlijk leven.

Het lied (Jes. 43,18 v.) 'Blijf niet staren' van Huub Oosterhuis past hier goed tussen. (red.)

*'Blijf niet staren, op wat vroeger was,
Sta niet stil in het verleden.*

*Ik, zegt hij, ga iets nieuws beginnen.
Het is al begonnen, merk je het niet?*

c) Uit: 'de Bezieling', hedendaags leven ontmoet christelijke spiritualiteit

Bij de afronding van een artikel over het werk van de beroemde theoloog Edward Schillebeeckx (1914-2009) schrijft Erik Borgman een alinea met een scherpte die hem zelf verbaast. "Zo denk ik blijkbaar over de situatie van de kerk." Hier deelt hij zijn opinie.

Kerk willen zijn

door Erik Borgman, 6 aug. 2019

Soms weet je zelf niet goed wat je vindt, tot je het tegen iemand zegt. Of het opschrijft. Aan het slot van een artikel, bedoeld als een nawoord bij een bundel artikelen van mijn leermeester Edward Schillebeeckx uit de jaren tachtig schreef ik een alinea die mijzelf verbaasde. Zo dacht ik blijkbaar over de situatie van de kerk. En dit verlangde ik klaarblijkelijk. Dat ik daar niets van zag gebeuren, frustreerde mij blijkbaar meer dan ik had gedacht.

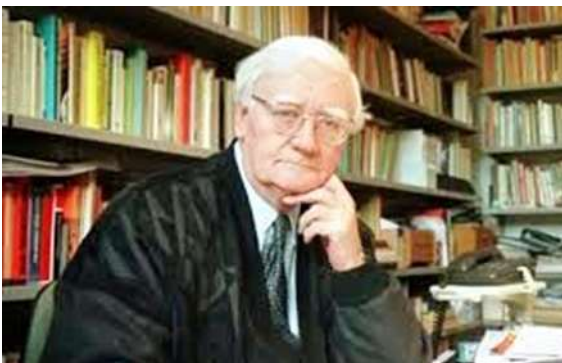
Polarisatie

De jaren tachtig waren het hoogtij van de kerkelijke polarisatie. Schillebeeckx voelde zich met de rug tegen de muur staan. Hij probeerde de theologie te vernieuwen en schreef over wat hij bij zijn pogingen daartoe gevonden had. Maar de leiding van de kerk zag er vooral op toe dat theologen niet over de schreef gingen en als ze dat in haar ogen wel deden, werden zij tot de orde geroepen. Soms met het verbod om hun vak verder te doceren.

Ook Schillebeeckx moest zich in die jaren voor de Romeinse instanties verantwoorden. Tot twee keer toe. De manier waarop hij daarbij werd behandeld en er naar zijn theologie werd gekeken, deprimeerde hem. Maar nog erger vond hij dat de kerkelijke leiding alle initiatieven blokkeerde die in zijn visie perspectief konden geven op nieuw kerkelijk leven, op nieuwe manieren om Gods aanwezigheid in de wereld te zien en erop te antwoorden.

Rug tegen de muur

Aan het slot van mijn artikel over Schillebeeckx' werk in deze periode, maakte ik de sprong naar het heden. Ik gaf een diagnose van de actualiteit waar ik zelf een beetje van schrok. Maar toen ik hem eenmaal had opgeschreven, kon ik haar niet tegenspreken. We staan nog altijd met de rug tegen de muur, vond ik klaarblijkelijk, maar anders. Dit is wat ik schreef:

Edward Schillebeeckx

De katholieke kerk verkeert in Nederland in een desastreuze staat en zal alleen toekomst krijgen als we zien waar en hoe God haar nieuw leven geeft. Hiertoe is niet alleen een theologie en een spiritualiteit nodig die vanuit een hernieuwde confrontatie met de christelijke traditie opnieuw haar plaats vindt in de eigentijdse cultuur, zoals Schillebeeckx nastreefde. Er moeten nieuwe vormen worden gevonden om een moderniteit die de aarde te gronde richt, culturen sloopt, gemeenschappen kapot maakt, mensen uitsluit en individuen aanzet zichzelf uit te buiten, maar die erin geslaagd is zichzelf een schijn van onaantastbaarheid te geven, voor het aangezicht te brengen van de bevrijdende God.

Dit kan alleen als wijzelf voor Gods aangezicht willen staan en ons willen toevertrouwen aan wat zich dan aandient. Dit stelt vragen aan kerkopbouw en liturgie, aan geloofsoverdracht en gemeenschapsvorming, aan handelen en denken waarop we nog niet het begin van een antwoord hebben. Dat antwoord zal moeten beginnen met het onder ogen zien van dit gebrek aan antwoord, en het onvermogen om het uit onszelf op te heffen. Hier zouden gelovigen zichzelf en elkaar aan moeten proberen te houden.

In mijn ervaring gebeurt dit nauwelijks, of in ieder geval veel te weinig. De kerkpolitieke tegenstand waar Schillebeeckx zo'n last van had en die hem bij tijden ongelukkig maakte, is niet verdwenen. Het is in onze streken echter al lang niet meer het voornaamste probleem. Verlangen wij er nog naar kerk te zijn – niet omdat het altijd inspirerend is, maar omdat dit de manier is die God ons geeft om met hem te verkeren?

Commitment dat aan alles vooraf gaat

Kerkelijke leiders, pastores en vrijwilligers in parochies en geloofsge-meenschappen, alom proberen zij te redden wat er te redden valt. Dat blijkt steeds minder. Dat zouden we niet moeten zien als een teken dat God ons in de steek laat, het christelijk geloof zijn betekenis verloren heeft en wij daarom onze inspiratie maar elders moeten zoeken. *Mindfulness* kan de kerk net zo min redden als simpelweg enthousiasme – ja, dat laatste is kritiek op het veelgelezen boek van James Mallon,

Als God renoveert: De parochie van onderhoud naar bloei (Adveniat 2019), al is er over dit boek ook veel goeds te zeggen, evenals over *mindfulness* overigens.

Wat ik doorgaans mis is een gemeenschappelijk *commitment* dat aan alles vooraf gaat: de overtuiging dat we niet zonder kerk kunnen en dat wij dus kerk moeten willen zijn. Om de wereld voor God te kunnen brengen, om ons door Jezus de Gezalfde de weg te laten wijzen en ons door de Geest te laten aanblazen en in dienst te laten nemen voor Gods rijk. Desnoods met twee of drie. Omdat we geloven dat hiervan alles afhangt. Of geloven we dat gewoon niet meer?

Ongeneeslijk

Ik zie en ervaar de wereld. Wat er met mensen gebeurt, wat de wereld met mij doet. Ik lees de Schriften, bid de Psalmen, bestudeer de traditie. En het lukt mij niet om het *niet* te geloven. Misschien wordt het tijd voor een lotgenotengroep voor ongeneeslijken.

d) Durven wij ervoor te kiezen leerling van Jezus te zijn?

Een Samenvatting van de Overweging door Cor van der Sluis uitgesproken in de viering van 08 sep 2019.

Soms staan wij voor keuzes in het leven die niet gemakkelijk zijn. Zo ook de keuze om wel of niet Jezus leerling te willen zijn. We schrikken nogal eens terug voor de consequentie die dat met zich meebrengt. Hier is een halve keuze of een geconditioneerde keuze niet mogelijk. Ik laat mij bij deze overweging leiden door de tekst uit het Evangelie volgens Lucas 14, 25-33. Wat wordt er gevraagd om Jezus te kunnen volgen. We lezen dat Jezus enorm populair was; grote drommen mensen volgden hem. Iemand, die met woorden en daden grote aantrekkingskracht uitoefende en hen misschien dus wel kon verlossen van de onderdrukking van de Romeinen. Ja, zo iemand wil je wel volgen.

Jezus zit er heel anders in blijkt al gauw; wil je hem volgen, zijn leerling zijn, dan wordt er nogal wat van jou zelf gevraagd. Omdat dat niet mis is, wordt dat door Jezus op een krachtige manier duidelijk gemaakt.

Daar heb je heldere woorden voor nodig. Woorden die geen twijfel laten. Jezus bekijkt het bonte gezelschap en denkt er het zijne van. Weten degenen die voor mij kiezen waar ze aan beginnen? Durven ze echt de consequenties aan? Hoe maak ik ze dat nu duidelijk, zal hij gedacht hebben.

Wil je mij volgen, wil je echt voor mijn manier van leven kiezen, kiezen te leven zoals door de Eeuwige bedoeld? Wil je echt mijn leerling worden? Zo ja, dan moet je breken met je vader, je moeder en vrouw en kinderen, je broers en zusters. Ja je moet zelfs breken met je eigen leven, dat je tot nu toe hebt geleefd. Dan pas kun je mijn leerling zijn.

Hier wordt het woord 'breken' gebruikt; in de oude Statenvertaling en de Willibrord vertaling werd nog het werkwoord 'haten' gebruikt, andere teksten spreken over 'verfoeien'. In onze taal klinkt breken toch anders dan haten. Breken is hier bedoeld zou ik willen zeggen: met liefde durven loslaten. Het onbekende tegemoet durven gaan in het vertrouwen dat de woorden uit de Schrift je routeplanner zullen zijn. In de kern wordt bedoeld, ben je bereid je vertrouwde zekerheden op te geven, durf je los te komen uit je vertrouwde omgeving en van je familie.

Dat je je niet laat vangen in opmerkingen die je ongetwijfeld krijgt in de trant van: dat hou je toch niet vol, je kiest als het erop aankomt toch voor de bekende weg. Je komt met hangende pootjes weer terug. Je loopt met een grote boog om de obstakels heen, in plaats van ze op te ruimen. Blijf nou maar veilig bij ons in de vertrouwde omgeving. Je weet immers niet wat je te wachten staat. We kennen die vormen van emotionele 'chantage' om je vast te houden, waardoor je niet het pad van je hart gaat volgen.

Om daar tegenwicht tegen te bieden en je voor het blok te zetten kiest Jezus dus scherpe bewoordingen. Eigenlijk zegt Jezus: bezint eer ge begint, laat al het vertrouwde los en kies onvoorwaardelijk voor mij, wat er ook gebeurt onderweg, ga met me mee ten einde toe. Daarom spreekt hij in de tekst ook over bereidheid om je kruis te dragen; niet de oude door mensen gebruikte betekenis, van de Heer legt nou eenmaal op ieders schouders de nodige porties ellende en dat heb je maar als zondige mens te dragen. Zo'n God lijkt er behagen in te hebben om mensen te kwellen. Hem dienen is een droevig en zwaar lot. Maar uit het Bijbels getuigenis komt een heel ander beeld van de Eeuwige naar voren. Hij wil mensen die dorst hebben te drinken geven en wie wil mag drinken uit de bron van levend water. Hij peilt ons hart en kent onze verborgen gedachten en wil ons niet op doodlopende wegen leiden, want zijn hand houdt ons vast. In die context is je kruis opnemen en dragen: de taak op je nemen die jou tot een heel mens maakt, ook bij tegenslag.

Het dragen van het kruis heeft te maken met het op je nemen van wat in de Schriften over het leven geschreven staat en dit volbrengen. Het betekent voor mij je oriëntatie in het leven vinden in de woorden van Jezus en een wijs mens worden, wijs in de zin van de Eeuwige beminnen en je naaste als jij. En dan volgt de opmerking van Jezus of we bereid zijn afstand te doen van onze bezittingen. Betekent dit, alles verkopen wat je bezit en leven in armoede? Nee! Het betekent dat je niet gehecht moet zijn aan bezit. Dat wat je bezit niet bepaalt wie je bent. Dat je weerstand kunt bieden aan de huidige maatschappij waar geldelijk gewin de bovenaan voert ten koste van een leefbare aarde. Nee je bent geen slaaf van je bezittingen meer. Jezus wil ons duidelijk maken dat wij weten waar we aan toe zijn als we met hem meegaan.

En Jezus wil zelf ook wel weten denk ik, waar hij aan toe is met ons.

Kan hij ten alle tijden op ons rekenen of haken we af als het voor ons weer dat ik niets ben zonder zwaar is of even niet uitkomt. Perfect hoeven we overigens niet te zijn, dat zijn we ook niet. De reis met Jezus is geen bedevaart waar de reisgenoten afscheid nemen bij aankomst met de belofte nog één keer samen te komen om herinneringen op te halen en foto's te bekijken. De reis met Jezus is er een met grote obstakels en een onzeker einde. De reis van Jezus is het doen van de onvoorwaardelijke liefde van de Eeuwige met de Woorden uit de Schrift als bakens onderweg. Je weet vooraf niet hoe en waar de reis eindigt en er is geen verzekeringsmaatschappij die de risico's die je kunt bedenken wil verzekeren. Dat is wat we tegenwoordig vooraf willen nl. alle risico's uitsluiten en als dat niet kan, dan graag verzekeren. Nee, de keuze om leerling van Jezus te willen zijn, is als het ware een sprong in het diepe, in het vertrouwen dat je in dat diepe kunt zwemmen, de nieuwe wijze van leven en omgaan met aarde en mens.

De Schriften reiken ons een spiritualiteit en bezieling aan, die ons weerbaar en wijs maakt om het leven aan te kunnen en de reis met Jezus aan te durven. Worden er grootse dingen van ons verwacht wanneer we met Jezus op reis gaan? Het grootse bij Jezus zit in het doen van de wil van de Eeuwige, het praktiseren van de onvoorwaardelijke liefde naar mens en onze aarde. In kleine dingen doen zit vaak al grote winst. Die kleine dingen kunnen we vandaag al doen. Aandacht voor een zieke buurvrouw; compassie met een collega die even niet goed functioneert wegens verdrietige privé omstandigheden; vluchtelingen een veilig thuis bieden, hun kinderen perspectief bieden op een hoopvolle toekomst. Mee helpen met het opruimen van bijvoorbeeld afval in onze omgeving om de buurt leefbaar te houden. Toch de rotzooi willen opruimen die een ander laat liggen.

De keuze die we moeten maken is een weloordachte. Aangesproken worden door de Eeuwige, die je in je eigen kracht wil zetten en uitdaagt om met zijn oogopslag en hartenklop naar de mensen en de wereld om je heen te kijken en vervolgens te handelen.

Een prachtige passage uit het boek Ruth, die naar mijn mening ons kompas kan zijn, wanneer we onvoorwaardelijk met Jezus op reis gaan, vat het voorgaande kernachtig samen:

"Waar U gaat, ga ik; waar u blijft, blijf ik, uw volk is mijn volk, uw God is mijn God. Waar u sterft, zal ik sterven".

e) Stilte van Taizé *Uit: M&M, 'Kerk-Zijn is open gaan', Leo Fijen*

.....Wat is kerk-zijn? Kerk-zijn heeft ook alles te maken met de ander. In de kerk gaat het niet om mij, maar om de ander en de Ander. Ik heb die gemeenschap nodig om me te realiseren steeds weer, dat ik niets ben zonder de ander. Want die ander geeft mij adem, is mij genadig en schenkt mij barmhartigheid. En in die ander komt God tevoorschijn die niet oordeelt maar ons uitnodigt en ons lief heeft. Met zo'n God kunnen wij niets anders doen dan onze vrienden ook uitnodigen om diezelfde liefde te ervaren. Kerk-zijn is leven van de genade van de ander in een gemeenschap.

Op de heenweg tijdens mijn vakantie doe ik voor het eerst Taizé aan. Daar zit ik tussen duizenden jongeren. En daar is het midden in de preek vijf minuten stil. Kerk-zijn is dus evenzo stil worden om de genade van de geloofsgemeenschap te mogen ervaren.....

II. Liturgie:

a) Data voor uitvaartcursus zijn bekend! *door Wies Sarot*

Zoals U hebt kunnen lezen in het parochieblad M&M zijn wij voornemens om in oktober opnieuw een uitvaartcursus te geven.

Regelmatig kost het veel inspanningen om een voorganger te vinden voor een uitvaart van een parochiaan. Dit geldt voor de meeste locaties. Uiteindelijk lukt het ons meestal wel, maar het geheel is kwetsbaar. Daarom willen we tijdig mensen toerusten om deze moeilijke, maar dankbare taak op zich te nemen.

Inmiddels kunnen we de data van de bijeenkomsten voor de uitvaartcursus bekend maken. Op de volgende woensdagavonden komen we bij elkaar in De Sleutel, Steenhoffstraat 41 in Soest, onder leiding van één van de pastores van ons team. De avonden beginnen om 20.00 uur.

16 oktober	Kennismaken met elkaar en met de rol van uitvaartvoorganger
13 november	Over leven, dood en voortleven
11 december	Het pastoraal gesprek in het huis van de overledene
08 januari	De uitvaartliturgie
05 februari	Bijbelverhalen in de uitvaartliturgie
04 maart	Aan de slag met bijbelverhalen
01 april	Praktische zaken bij het pastoraal gesprek
22 april	Training in het voorgaan

Hebt U interesse om mee te doen, bent U handig met de computer en hebt U overdag tijd om voor te gaan en de viering met de familie voor te bereiden, dan bent U van harte welkom.

Voor vragen of opmerkingen kan U terecht bij Sarot@marthamaria.nl

b) Allerzielen zaterdag, 02 november *door Veronica Selleger*

Op Allerzielen, zaterdag 2 november, gedenken wij onze overledenen; het is een moment om samen te komen, samen stil te staan bij het verlies, maar ook bij alles wat wij mochten ontvangen en delen; een moment om ons af te vragen welke plek de overledene nu heeft in ons leven.

Wij lezen de namen van onze overleden parochianen én van al onze andere dierbare overledenen. Voor elk van hen steken wij een kaars aan, licht in de duisternis, teken van hoop en verbondenheid.

Aan het einde van de viering worden de kruisjes met de namen van de overleden parochianen teruggegeven aan hun familieleden.

Een moment van vasthouden én van weer een beetje meer loslaten. Een moment ook, waarop wij, leden van onze gemeenschap, elkaar hard nodig hebben.

De viering begint om 19.30u. Bij de ingang van de kerk zijn kaartjes aanwezig waarop u de naam van een overledene kunt schrijven. Als u een naam op een kaartje wilt schrijven, is het aan te raden 5 tot 10 minuten voor aanvang aanwezig te zijn. Na afloop van de viering bent u welkom in de foyer voor een kopje koffie of thee.

In de kerk blijven de lichtjes branden en kunt u zo lang blijven zitten als u wilt. Het licht zullen we meenemen naar de Vriendschapsviering van zondagochtend 03 nov. (10.00u.) in de Paaskerk. Ook mensen van buiten onze gemeenschap zijn van harte welkom bij deze viering.

c) Vriendschapsviering in Paaskerk

door Gerda Vesters

Thema voor de komende Vriendschapsviering op **03 november** is nog niet bekend, maar wel dat het koor de mis *'Ruimte waar het Licht kan komen'* van Henny Vrienten weer gaat instuderen. Vanaf woensdag, 25 september wordt er in de Paaskerk weer gerepeteerd van **19.30u – 20.30u**. Onder leiding van Kees de Bruijn. Koorpartituur ligt voor €2,-- klaar, tenzij je zelf nog de partituur hebt.

Tijdens de viering gaan ds. Marleen Kool en Cecile Maagdenberg voor. Ik hoop echt op meerdere Maria Koninginleden die met het koor mee zingen dan de gebruikelijke twee.

III. Uit de Maria Koningin Raad

door Gerda Vesters/Wim Jongmans

De bijeenkomst van de MKR van 12 september 2019 werd door een groot aantal leden van onze gemeenschap bijgewoond. Na een lange rustperiode was er nu ook veel te bespreken en wellicht was de oproep in de afgelopen zondagsviering hier mede debet aan. Pastor Wies Sarot opende de avond met een korte tekst van Anselm Grün: *'Smaak van het Leven'*.

De avond begon daarna met een discussie over de pastorale brief van Mgr. W.J. Eijk in verband met het thema van het komende liturgisch Jaar: *'De Eucharistie (weer) beleven als het kloppend hart van het geloofsleven'*. Deze brief heeft nogal verontrusting gezaaid bij pastoraal werkers en vrijwilligers in het bisdom. Ook in onze gemeenschap. Wat betekent dit voor de nabije toekomst. Moeten wij en tal van andere kleine locaties/gemeenschappen zich zorgen maken? Door ons pastoraal

team is voor nadere uitleg een bijeenkomst georganiseerd voor alle lekenvoorgangers en andere betrokkenen bij de liturgische vieringen. Na een stevige discussie is besloten om vooralsnog geen reactie te schrijven op de pastorale brief maar eerst de uitleg op de hiervoor genoemde bijeenkomst af te wachten. De brief wordt voor kennisgeving aangenomen.

In het kader van de aandacht voor onze naasten vertelt Jolien dat er net als afgelopen jaren in het najaar een attentie zal worden verzorgd voor mensen (*vooral gezinnen met kinderen*) in Baarn die het minder goed hebben.

Geruime tijd geleden is in het lekenvoorgangersoverleg gesproken over een update van ons groene boekje met communiegebeden. Veronica Selleger en Jeannette Verburg met Sjef van Dijk hebben deze behoorlijke klus op zich genomen. Meer hedendaagse taal en aanvulling met b.v. verschillende geloofsbelijdenissen, het Onze Vader en nog andere gebeden. We zien het met vertrouwen tegemoet.

Gerard v.d. Heide meldt dat de renovatie van de kerststalbeelden door Marianne goed vordert. Met de Kerst staan ze er weer feestelijk bij.

Ook meldt Gerard dat hij namens onze Maria Koningin contactpersoon is geworden van de Raad van Kerken Baarn.

Wim vertelt dat in de Nicolaasgemeenschap uit Eemnes afspraken zijn gemaakt over enkele uitgangspunten met betrekking tot een uitvaart in onze kerk. De locatieraad stelt voor om soortgelijke regels ook voor onze MK op te stellen. Uitvoerig werd dit onderwerp besproken met als conclusie dat hier nog goed over nagedacht moet worden. Het is te makkelijk om deze regels over te nemen, want er kunnen zich situaties voordoen bij het afscheid nemen van iemand uit onze gemeenschap. De locatieraad bespreekt het onderwerp nog en agendeert dit voor een volgende MKR.

De volgende bijeenkomst is op donderdag, 14 november **toch weer in de avond** omdat anders de 'werkende' kerk-gangers niet aanwezig kunnen zijn.

10 Jaar geleden
Maria zag Sarah

V. Ingezonden Stuk

INLIA

Mpho Tutu van Furth spreekt over omgaan met polarisatie

“Kunnen we erover praten?”

Mpho Tutu van Furth is **op zaterdag 5 oktober** aanstaande *key note speaker* in Amersfoort, op de landelijke ontmoetingsdag van INLIA (de interkerkelijke vluchtelingenorganisatie, waarbij ook deze kerk betrokken is). De dominee, auteur en dochter van Desmond Tutu woont tegenwoordig in Nederland.

Ze spreekt op de bijeenkomst over het omgaan met polarisatie. Hoe spreken we met elkaar over onderwerpen als vluchtelingen of racisme? Of vermijden we deze discussies, uit angst voor conflict? Als we het gesprek wél voeren; hoe voorkomen we dat het families, vriendenclubs of geloofsgemeenschappen splijt?

INLIA koos Mpho als gastspreker naar aanleiding van het boek over vergeving dat zij samen met haar vader Desmond schreef. INLIA-directeur John van Tilborg werd erdoor geraakt: “Een heel krachtige, bemoedigende boodschap.” INLIA kent de Zuid-Afrikaanse oud-aartsbisshop overigens al heel lang; Tutu was in 1989 een van de eerste ondertekenaars van het [Charter van Groningen](#). Met dit verbond kozen (inter-)nationale kerkgemeenschappen destijds partij voor vluchtelingen en asielzoekers in nood.

Na de speech zijn er dialoogtafels over hetzelfde thema, om ervaringen te delen en elkaar de hand te reiken. Na de lunch staan diverse workshops op het programma, zie <https://www.inlia.nl>. Hayarpi Tamrazyan, die bekend werd door het langdurige kerkasiel in de Bethelkapel in Den Haag, sluit de dag af.

De dag in de Emmaüskerk in Amersfoort is gratis toegankelijk voor alle leden van betrokken geloofsgemeenschappen, zoals de onze. Mensen moeten zich wel aanmelden, via krp@inlia.nl. Inloop vanaf 10 uur.

VI. Raad van Kerken

Cantatedienst Bach Cantorij Baarn zondag 06 oktober

19:30 uur | Paaskerk, Oude Utrechtseweg 4a, Baarn

BWV 79 Gott der Herr ist Sonn und Schild, een hervormingsdagcantate.

Een feestelijke bezetting, en dan natuurlijk met koperblazers. Bach zal heel tevreden zijn geweest over het openingskoor, dat hij later bewerkte tot een gloria in één van zijn vier Lutherse missen.

Dan een intiem duet tussen alt en hobo met als thema dankbaarheid. Het volgende hand-in-hand duet tussen sopraan en bas over het elkaar ‘nimmermehr verlaten’. Ook dat heeft Bach gebruikt voor een aria in weer een andere Lutherse mis.

Met medewerking van: Eline Welle – mezzosopraan, sopraan en bas n.t.b., dirigent: Boudewijn Jansen. Spreker: Leo Boudewijns

VII. Agenda

25 sep 19.30u	Repetitie Vriendschapskoor in Paaskerk (Vrienten)
02 okt 19.30u	Repetitie Vriendschapskoor in Paaskerk (Vrienten)
09 okt 19.30u	Repetitie Vriendschapskoor in Paaskerk (Vrienten)
05 okt 10.00u	Emmaüskerk in Amersfoort, INLIA zie art. pg. 18
06 okt 19.30u	Paaskerk, Cantatedienst met Bachcantorij Baarn
16 okt 19.30u	Repetitie Vriendschapskoor in Paaskerk (Vrienten)
20 okt 20.00u	Cursus ‘Uitvaarten’ in de Sleutel, Soest zie pg.14-15
23 okt 19.30u	Repetitie Vriendschapskoor in Paaskerk (Vrienten)
30 okt 19.30u	Repetitie Vriendschapskoor in Paaskerk (Vrienten)
14 nov 20.00u	Bijeenkomst van de Maria Koningin Raad in de foyer

